Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające ([1])

Sprawa AT.40134 – Utrudnianie handlu piwem przez przedsiębiorstwo AB InBev

(2019/C 407/05)

1) W projekcie decyzji, który jest skierowany do Anheuser-Busch InBev NV/SA, InBev Belgium BVBA/SPRL oraz InBev Nederland NV (zwanych łącznie „AB InBev"), stwierdza się, że AB InBev dopuściło się pojedynczego i ciągłego naruszenia art. 102 TFUE od 9 lutego 2009 r. do 31 października 2016 r. poprzez kilka praktyk ograniczających przywóz niektórych ich produktów piwowarskich z Niderlandów do Belgii, mając na celu utrzymanie wyższych cen i zysków w Belgii.

2) Po przeprowadzeniu w 2015 r. niezapowiedzianych inspekcji w pomieszczeniach sprzedawcy detalicznego w Niderlandach i w pomieszczeniach AB InBev w Niderlandach i w Belgii, Komisja w dniu 29 czerwca 2016 r. wszczęła postępowanie na podstawie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ([2]) oraz art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ([3]) przeciwko AB InBev.

3) W dniu 30 listopada 2017 r. Komisja wydała przedstawienie zarzutów.

4) W […] ([4]) po kilku turach wymiany korespondencji między AB InBev a DG ds. Konkurencji, AB InBev złożyło oficjalną ofertę współpracy w celu przyjęcia decyzji na podstawie art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 („propozycja ugodowa"). Propozycja ugodowa zawierała w szczególności:

   — uznanie w sposób jasny i jednoznaczny odpowiedzialności solidarnej AB InBev za naruszenie;

   — wskazanie maksymalnej wysokości grzywny, jaką AB InBev przyjęłoby w ramach procedury współpracy;

   — potwierdzenie, że AB InBev zostało wystarczająco wysłuchane w odniesieniu do zarzutów Komisji zawartych w przedstawieniu zarzutów i na podstawie pełnego dostępu do akt Komisji;

   — propozycję środka zaradczego, zapewniającą, że AB InBev zawrze na opakowaniu swoich produktów piwowarskich sprzedawanych przez InBev Belgium, AB InBev France oraz InBev Nederland obowiązkowe informacje na temat składu produktu w języku niderlandzkim i francuskim (zwaną dalej „środkiem zaradczym");

   — potwierdzenie, że środek zaradczy jest odpowiedni i proporcjonalny, aby zapewnić, że praktyka określona w przedstawieniu zarzutów będzie w pełni zaprzestana oraz uznanie że handel równoległy w Holandii, Belgii i Francji zostanie ułatwiony.

5) W projekcie decyzji Komisja wyraża opinię, że z uwagi na skuteczną współpracę ze strony AB InBev, jak określono powyżej, wysokość kary powinna zostać obniżona o 15 %.

6) Zgodnie z art. 16 decyzji 2011/695/UE zbadałem, czy projekt decyzji dotyczy jedynie zarzutów, w stosunku do których AB InBev miało możliwość przedstawienia swojego stanowiska. Stwierdzam, że tak istotnie jest.

7) Nie otrzymałem skargi od AB InBev lub trzeciej strony w odniesieniu do aspektów proceduralnych. Ogólnie uważam, że w niniejszej sprawie przestrzegano skutecznego wykonywania praw procesowych.

Bruksela, 6 maja 2019 r.

Joos STRAGIER

([1]) Na podstawie art. 16 i 17 decyzji 2011/695/UE Przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 275 z 20.10.2011, s. 29) („decyzja 2011/695/UE").

([2]) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1) („rozporządzenie (WE) nr 1/2003").

([3]) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE (Dz.U. L 123 z 27.4.2004, s. 18).

([4]) Części tekstu zredagowano tak, aby nie ujawniać informacji poufnych. Części te zostały zastąpione niepoufnym streszczeniem umieszczonym w nawiasach kwadratowych lub symbolem […].